

Bayer Zsolt: Valóban elgondolkodtató...

2020 szeptember 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hátha valaki nem tudja...

Nem vagyok történész, ezért sokszor úgy érzem magam, mint az újszülött, aki vicceket hallgatva, mindegyiket újnak véli. Így voltam a Wannsee-i konferencia jegyzőkönyvének interneten fellelhető szövegével, s gondolom sokan mások is így lesznek.

Nézzük hát mi is történt a Berlin melletti divatos üdülőnegyedben, az Am Großer Wannsee 56-58. sz. alatti elegáns tóparti villában 1942. január 20-án.

A konferencián, melyre a hivatalos meghívók még 1941. november 29-én (innen az aktualitás) mentek ki, a fennmaradt jegyzőkönyv-másolatok szerint az ott összegyűlt Nagy-német Birodalom vezetői a németek által megszállt országok zsidó lakossága felett döntöttek, német szakszóval az „Endlösung”-ot, azaz a „végső megoldást” tárgyalták. A jegyzőkönyvvezető Adolf Eichmann volt.

Az 1947-ben elkerült dokumentumok, melyek valódiságát többen vitatják (de erről majd lejjebb) két Magyarországra vonatkozó bekezdést tartalmaznak, melyek a félreértések elkerülésére az interneten fellelhető fordításban így hangzanak, íme:

„Szlovákiában és Horvátországban az ügy nem túlságosan nehéz, mert az e tekintetben szóba jöhető leglényegesebb kérdést ott már megoldották. Romániában a kormányzat időközben szintén kinevezett zsidóügyi megbízottat. A kérdésnek Magyarországon történő szabályozásához szükséges, hogy a legrövidebb határidőn belül tanácsadót kényszerítsünk rá (kiemelés tőlem – DM) zsidókérdésekben a magyar kormányra.”

Majd néhány sorral lejjebb:

„Hofmann SS-Gruppenführer kifejezi azt a szándékát, hogy a Faji és Telepítési Főnökség egy szakemberét is Magyarországra kívánják küldeni (kiemelés tőlem – DM) általános tájékozódás végett, mihelyt a Biztonsági Rendéség és az SD főnöke részéről ott munkához látnak. Leszögezték, hogy a Faji és Telepítési Főnökségnek azt a szakemberét, akinek nem kell aktívnak lennie, átmenetileg hivatalosan a rendőrtartás beosztottjaként helyezik oda.”

A két idézett bekezdésből, de főképpen a két kiemelt szövegrészből világosan látszik, hogy amíg a „zsidókérdés” német szemmel nézve megnyugtató megoldása a környező országokban (Szlovákiában, Horvátországban, Romániában, a többi itt fel nem sorolt országban) megoldott volt, addig Magyarországot erre majd kényszeríteni kell. Ezzel a megállapítással összecseng az a másfél évvel később, 1943. október 14-én a Brit Külügyminisztériumban felvett feljegyzés (levéltári jelzete: 34498/C12035), mely Sir A.W.G. Randall külügyi tanácsos és Namier professzor a Zsidó Ügynökség prominense közötti beszélgetést rögzíti. A feljegyzés szerint Namier professzor (eredeti lengyel neve: Ludwik Niemirowski) kijelentette: *„...munkatársai súlyos aggodalommal gondolnak azokra a lehetséges következményekre, melyek a Magyarországon viszonylagos biztonságban élő 800 000 zsidót sújtánák, ha a magyar kormány időeltű szakítana Németországgal. Mint mondja, az itteni zsidók úgy érzik, Németország valószínűleg nem térné el a magyarok elszakadását, és amíg azt hadseregük helyzete lehetővé teszi, a magyar kormány ilyen lépésére a németek az ország megszállásával válaszolnának, és kiirtanák az Európában utolsóként fennmaradt jelentős zsidó közösséget...”*

Megismétlem a dátumot: 1943. október 14.

Függetlenül attól, hogy egyesek a Wannsee-i konferencia jegyzőkönyvét annak formai, tartalmi, nyelvhasználati és egyéb pontatlanságai miatt utólagos, elsősorban angolszász hamisítványnak tartják, egyértelműen jelzi, hogy Magyarország a környező, németek által megszállt országokhoz képest, biztonságos és nyugodt menedéke volt a veszélyeztetett területekről is idemenekült zsidóságnak. S ez a helyzet Magyarországon, amíg erre függetlensége módot adott (1944. március 19.) fenn is maradt, ahogy megmaradt volna Európa utolsó zsidó közössége is, ha a Wehrmacht nem szállja meg az országot.

S itt érdemes eltöprengeni az egyesek által hangoztatott állításon, hogy a fennmaradt másolatok hamisítványok. Ha a jegyzőkönyv hiteles, úgy egyértelműen, hogy a németek nagyon jól tudták a közép-európai, így a magyarországi zsidók helyzetét, ha a jegyzőkönyv hamisítvány, úgy azon túlmenően, hogy az sem közömbös: a hamisítás kinek az érdekeit szolgálta, de elgondolkodtató, hogy a hamisító miért találta fontosnak ezen, tényszerű adatok szerepeltetését, hacsak nem a nagyobb hitelesség kedvéért.

S milyen érdekes, hogy Magyarország a második világháborús megítélése mégis a területén a német megszállás utáni atrocitások alapján történik, s min?sít?dik „utolsó csatlósnak” és „b?nös nemzetnek”.

Ez kinek lehet az érdeke?

Dobai Miklós

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló